Tác giả: Nguyễn Duy Phước

TUYỂN TẬP THƠ LƯU NIỆM
NGUYỄN DUY PHƯỚC – PHẦN 4
Những Bài Thơ Chống Cộng

Mục Lục

1. ta chẳng về chi
2. quê tôi trong thời lửa loạn

3. những cảnh đời nghiệt ngã
4. sài gòn mất tên
5. tháng tư đen 1975
6. mùa xuân ất mão 1975
7. tình anh lính chiến
8. anh đi vì sông núi
9. tưởng nhớ người chiến sĩ vnch
10. trường ca 50 năm mất nước
11. tâm tình gửi người thương phế binh
12. tưởng nhớ liệt sĩ trần văn bá
13. tội ác của bắc cộng từ khi chiếm miền nam
14. đừng tưởng việt cộng...
15. định nghĩa xã hội chũ nghĩa
16. đừng tin v.c. hô hào hòa hợp hòa giải
17. đôi lời gửi đồng hương tỵ nạn
18. họ là ai?
19. đau lòng thay với việt kiều tỵ nạn
20. ôi độc lập tự do!
21. chửi cha giặc hồ
22. cháu ngoan bác hồ
23. trọng đi lâm đến
24. ôi tiếng việt cộng
25. ca dao về việt cộng

1. TA CHẲNG VỀ CHI

Bạn hỏi ta sao chẳng trở về
Về chơi nối lại mối tình quê
Theo bạn bên nhà giờ vui lắm
Tha hồ du hí, sướng hả hê!

Ta nghe bạn tả, dạ nao nao
Bao năm biệt xứ nhớ là bao
Vẫn hằng mơ ước về quê cũ
Cho thỏa chờ mong tự thuở nào

Nhưng rồi nghĩ lại ta chẳng về
Xá gì một phút chốc đam mê!
Để rồi phải thấy bao ngang trái

Bao cảnh tang thương luống não nề

Bạn rủ ta về thăm phố phường
Thăm mái nhà xưa, những người thương
Nhà xưa bị chiếm còn đâu nữa
Người thương thời tản mác bốn phương

Bạn bảo quê hương giờ thanh bình
Danh lam, thắng cảnh thật đẹp xinh
Lòng ta còn đâu mà du ngoạn
Khi thấy bên đường cảnh điêu linh

Bạn nói về chơi, ăn đã đời!
Sao ta có thể nuốt cho trôi
Khi thấy chung quanh bao đứa bé
Chẳng có miếng ăn, đứng chực chờ

Bạn kể ta nghe rất mê hồn!
Các em mơn mởn, hãy còn son
Ta thấy xót thương thân nhi nữ
Mới từng ấy tuổi phải bán trôn

Bạn khoe về xứ thật vẻ vang
Chừng như quan trạng trở về làng!
Ta thà cam phận nơi đất khách
Le lói, huênh hoang rồi lại tàn

Bạn trách bao người đã hồi hương
Cứ ngồi tiếc nuối với vấn vương!
Ta đã ra đi trong hận tủi
Về chi gợi dĩ vãng đau thương

Bạn giục tội gì không về chơi
Đất nước giờ đây đổi thay rồi
Ta thấy vẫn ngục tù, bắt bớ
Đàn áp không ai được hé môi

Bạn khuyên lo sướng cho thân mình
Dại gì để ý chuyện linh tinh!
Ta chẳng thể nào câm nín được
Trước sự trái tai, cảnh bất bình

Bạn có thể vui thú nhởn nhơ?

Mặc ai rên xiết, cứ làm ngơ
Ta không nỡ sống trên đau khổ
Ôm mối hoài hương ở xứ người.

Chú thích: *Bài thơ và lời có video, muốn xem thì bấm vào link này.*

2. QUÊ TÔI TRONG THỜI LỬA LOẠN

Quê tôi nước mặn đồng sâu
Hai mùa mưa nắng dãi dầu sớm trưa
Dân làng vui sống cày bừa
Ân tình chan chứa, muối dưa đậm đà
Hồn quê thâm thúy, hài hòa
Lều tranh mái lá mặn mà nên thơ
Lúa mùa duyên thắm vương tơ
Yêu đời bình dị, đơn sơ, an lành
Dòng sông lờ lững trôi quanh
Vun bồi đồng ruộng tươi xanh ngút ngàn
Đong đưa màu lúa chín vàng
Cò bay thẳng cánh thênh thang chân trời
Cánh diều lộng gió chơi vơi
Tiếng tiêu dìu dặt, thẫn thờ, mê say
Chày khua giã gạo đêm ngày
Giọng hò câu hát ngất ngây lòng trần
Khói lam chiều quyện lâng lâng
Bếp hồng sưởi ấm dưới trăng thanh bình
Bóng cô thôn nữ đẹp xinh
Áo bà ba trắng nguyên trinh dịu dàng
Mẹ già vất vả gian truân
Sớm khuya sương gió, tảo tần nuôi con
Gập ghềnh khúc khuỷu lối mòn
Con đò êm ả xuôi dòng ra khơi
Cầu treo lắc lẻo đưa người
Gió rung lả lướt ru hời vấn vương
Hàng dừa xanh bóng thùy dương
Bụi tre, khóm trúc bên đường lao xao
Tình quê đằm thắm, dạt dào
Bỗng dưng giặc cộng tràn vào phá tan
Chiến tranh khói lửa điêu tàn
Tả tơi vườn ruộng, ngổn ngang xóm làng
Cửa nhà, thôn ấp tan hoang
Khắp nơi vang vọng tiếng than ngút trời

Mẹ già dòng lệ đầy vơi
Đã bao nhiêu tuổi khóc đời đảo điên
Xa quê nhung nhớ triền miên
Mối tình day dứt nỗi niềm khôn nguôi
Giờ đây lưu lạc xứ người
Mơ về quê cũ trọn đời tiếc thương.

3. NHỮNG CẢNH ĐỜI NGHIỆT NGÃ

Tôi đã thấy những cảnh đời nghiệt ngã
Những tình cảnh oan trái, lắm đau thương
Những lúc chia ly, cay đắng đoạn trường
Người đi kẻ ở vì nhiễu nhương lửa loạn

Tôi đã thấy nơi sân ga giờ chia tay tan tác
Một cô gái nát lòng tiễn biệt người đi
Buồn nào hơn những giây phút phân kỳ
Thân trai phải lên đường vì nợ nước
Họ ra đi hiến thân cho đại cuộc
Đành quên cuộc tình nào có xá chi
Hy sinh máu xương rồi để được gì
Tấm thân tàn tạ trở về trong tủi hận
Kiếp thương phế binh buồn cho số phận
Lê lết cuộc đời trên nạng gỗ lất lay
Màn trời chiếu đất mang kiếp sống đọa đày
Không nhà, không người thân nay biền biệt

Tôi đã thấy nơi nghĩa trang oan nghiệt
Biết bao nấm mồ cỏ mọc hoang tàn
Một vòng hoa phủ trắng lá cờ vàng
Chẳng có bóng thân nhân nào đưa tiễn
Lòng đất sâu chôn vùi thây vĩnh viễn
Nợ tang bồng đứt gánh nhục chí trai
Thương mẹ già sùi sụt lệ đêm ngày
Khóc vận nước, ngậm ngùi cho số kiếp

Tôi đã thấy những căm hờn, rên xiết
Những ngục tù cải tạo mọc khắp nơi
Tội tình chi máu lệ chẳng ngừng rơi
Trút hận thù lên vai người thua trận

Tôi đã thấy những người vợ hiền lận đận
Một mình lo cho đàn con trẻ gian lao
Đi nuôi chồng nơi nước độc rừng sâu
Mưa nắng dãi dầu, tấm thân tàn tạ
Tôi đã thấy những cảnh đời vất vả
Mất hết cửa nhà, của cải không còn
Bị lùa đi vùng kinh tế mới đau thương
Phải bươn chải cùng gió sương khắc nghiệt
Tôi đã thấy những cảnh hãi hùng, khủng khiếp
Những tiếng oán than từ đáy vực biển khơi
Những bàn tay kêu cứu trong bão táp tung trời
Trên đường tỵ nạn kiếp người ôi tơi tả
Vượt biển, băng rừng bao sanh linh gục ngã
Còn thêm nỗi nhục nhã vì hải tặc nhiễu nhương
Vợ chồng, con cái ly tán, tang thương
Ôi uất hận biết bao vì Việt cộng.

4. SÀI GÒN MẤT TÊN

Sài Gòn nay đã mất tên
Bởi quân Bắc cộng chiếm quyền miền Nam
Gieo rắc thù oán ngút ngàn
Thủ đô yêu dấu chung phần hận căm
Nguyền rủa lũ giặc xâm lăng
Đem tên bán nước, buôn dân thay vào
Thành phố hoa lệ ngày nào
bỗng đâu khoác lốt cáo hồ tanh hôi
"Cha già" dâm dật thật tồi
Dã tâm cướp đoạt vợ người ác thay
Tấn phong Nguyễn Thị Minh Khai [1]
Thế tên trường học quả loài cuồng điên
Đường phố thay đổi liên miên
Tự Do, Công Lý chúng kiêng chẳng xài
Vinh danh ngày 3 tháng Hai [2]
Cách Mạng tháng Tám đọa đày giang san [3]
Đồng Khởi vùng lên nghiệt oan
Lai sanh MTGP miền Nam bù nhìn
Tên đường chúng đặt thất kinh
Toàn là một lũ sát sinh, bạo tàn
Cha con giặc Hồ sói lang

Đứng đầu tên Nguyễn Tất Thành quái thai [4]
Trường Chinh, Lê Duẫn cùng loài

Nguyễn Văn Linh, Tôn Đức Thắng một bầy cộng nô
Lấy tên đặc công thêm vô
Nguyễn Văn Trỗi, Võ Thị Sáu tội đồ, sát nhân
Ôi thôi tức tưởi sao đành
Viễn đông hòn ngọc giờ thành nhuốc nhơ
Nhưng dù vật đổi sao dời
Sài Gòn vẫn sống ngàn đời trong tim.

Chú thích:

[1] *Là vợ của Lê Hồng Phong và thế tên trường Gia Long*
[2] *Ngày thành lập ĐCSVN*
[3] *Ngày khai sanh Bắc Việt*
[4] *Tên khác của HCM, có tên thật là Nguyễn Sinh Cung*

5. THÁNG TƯ ĐEN 1975

Tháng tư bảy mươi lăm, ngày ba mươi
Bão tố bủa vây giữa dòng đời
Đất nước điêu tàn trong khói lửa
Vực thẳm tiếng than vọng ngút trời

Tháng tư Bắc cộng chiếm miền Nam
Gieo rắc tang thương, hận ngút ngàn
Nước non phủ kín màu tang tóc
Độc ác, bạo tàn bọn việt gian

Tháng tư tức tưởi, tháng thê lương
Cửa nhà tan nát luống đoạn trường
Độc lập, ấm no toàn bánh vẽ
Rước giặc về giày xéo quê hương

Tháng tư cộng phỉ loạn nhiễu nhương
Lộng hành cướp bóc thật không lường
Của cải dân lành vơ vét hết
Lùa đi vùng kinh tế mới đau thương

Tháng tư xương máu đẫm cơ đồ

Oằn oại dưới gót lũ cộng nô
"Nam kỳ khởi nghĩa" tiêu công lý
"Đồng Khởi" vùng lên mất tự do

Tháng Tư buông súng nặng lòng đau
Tiếc thương chiến sĩ hiến máu đào
Cải tạo, ngục tù thân đày đọa
Bao triệu sanh linh chết thảm sầu

Tháng tư chạy giặc ôi hằng hà
Giải phóng chi đâu bọn quỷ ma
Vượt biển, băng rừng liều thân xác
Bỏ lại quê nhà thật xót xa

Tháng tư vẫn đến, hận triền miên
Đến chi để khơi nỗi muộn phiền
Đất khách, quê người sầu thương nhớ
Tháng tư quốc hận, tháng tư đen.

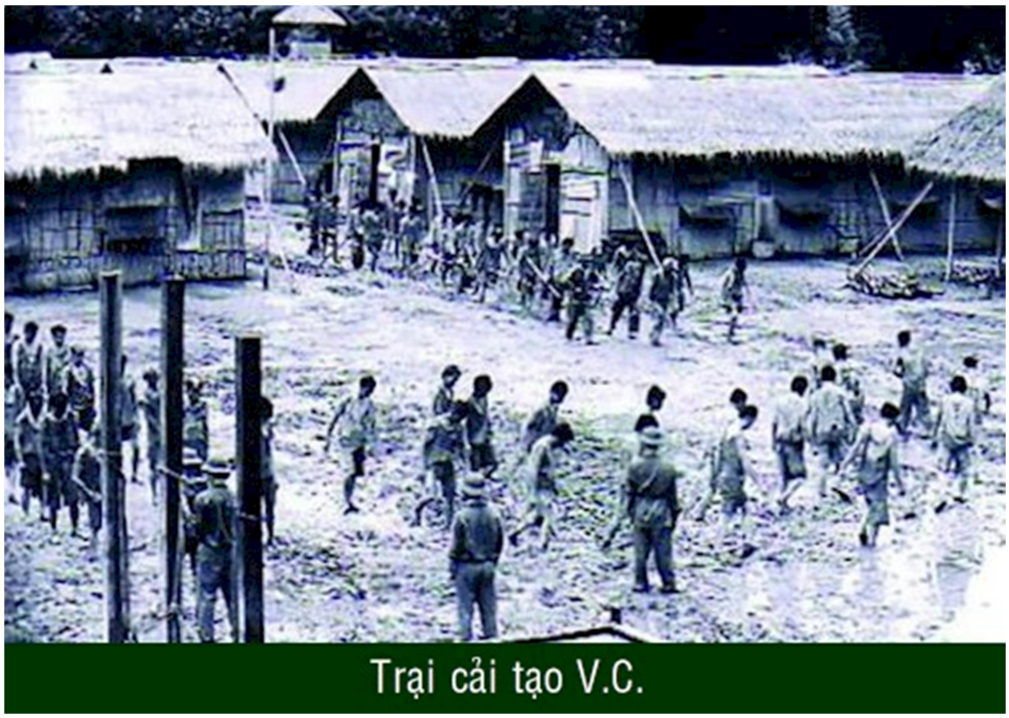
Trại cải tạo V.C.

6. MÙA XUÂN ẤT MÃO 1975

Mùa Xuân Ất Mão 1975
Một ngày đại tang, giặc ngập tràn

Đất nước chìm đắm trong lửa loạn
Một tháng tư đen tối phũ phàng

Cộng phỉ từ phương Bắc xâm lăng
Rước Tàu, Nga về giày xéo xóm làng
Quê cha đất tổ màu tang tóc
Oằn oại dưới gót lũ ngoại bang

Cửa nhà, thành thị phá tanh bành
Tham tàn cướp bóc, thói gian manh
"Giải phóng" trở về thời bao cấp
Vùng kinh tế mới sống lầm than

Ngục thất chôn đời trong trại giam
Học tập, cải tạo thỏa thù hằn
Máu xương, nước mắt không ngừng chảy
Địa ngục trần gian hận ngút ngàn

Quê hương hứng chịu bao kiếp nàn
Việt cộng khát máu tựa sói lang
Đọa đày, áp bức thật hung hãn
Ngun ngút vực sầu nỗi hận căm

Việt cộng đến đâu cũng điêu tàn
Một bãi tha ma thật tan hoang
Dân chúng lánh xa loài ghẻ lỡ
Chẳng thể sống cùng bọn ác gian

Lũ luợt chạy nạn bao gian nan
Hiểm nguy, sóng gió cũng chẳng màng
Vượt biển, băng rừng liều thân xác
Trăm vạn sanh linh đã thác oan

Xuân đến chi đây luống bẽ bàng
Mùa xuân tang tác dậy oán than
Xuân về gieo đau thương khắp lối
Bể dâu oan nghiệt kiếp trầm luân.

Chú thích: *Bài thơ này thuộc loại độc vận với vần "an, ang".*
Bài thơ có video, muốn xem thì bấm vào link này.

7. TÌNH ANH LÍNH CHIẾN

Tôi không quên anh người lính hiên ngang
Đáp lời sông núi hành trang lên đường
Giã từ mái ấm, người thương
Đời trai dâng hết sa trường sá chi
Không màng gian khổ hiểm nguy
Một lòng vì nước anh đi cứu đời
Gót chân tung khắp phương trời
Bước đường chinh chiến anh thời dấn thân
Đọa đày một kiếp chinh nhân
Đèo cao núi thẳm vượt ngàn chông gai
Lạnh lùng quan tái mưa bay
Hành quân ròng rã miệt mài bốn phương
Bạc màu nếp áo bụi đường
Vương trên mái tóc phong sương dãi dầu
Cô đơn nơi tuyến giang đầu
Biên khu hun hút gió sâu mịt mùng
Đóng quân góc núi ven rừng
Đêm khuya vọng gác chập chùng canh thâu
Buồn trông đóm mắt hỏa châu
Bầu trời tăm tối đượm sầu tái tê
Ngút ngàn mấy dậm sơn khê
Cánh dù phong kín đường về mờ phai
Pon–cho trùm phủ đêm dài
Bạn cùng cây súng trên vai dặm trường

Ba–lô nặng trĩu bước đường
Làm bàn viết gửi người thương đôi hàng
Ngậm ngùi bao nỗi nhọc nhằn
Quê hương binh lửa trở trăn ngập lòng
Nam nhi gánh nợ tang bồng
Tình anh lính chiến mặn nồng không vơi
Thương anh xin có vài lời
Gửi người giới tuyến trọn đời ghi ơn.

Chú thích: *Bài thơ và lời có video, muốn xem thì bấm vào link này.*

8. ANH ĐI VÌ SÔNG NÚI

Anh theo tiếng gọi non sông
Vì yêu đất nước dứt lòng ra đi
Vẹn thề thỏa chí nam nhi
Luyến lưu tạm biệt kinh kỳ vấn vương
Giã từ phố cũ, người thương
Làm trai đành chọn con đường nghiệp binh
Bỏ lại nếp sống thư sinh
Trường xưa bạn cũ, bút nghiên đoạn tình
Hy sinh cất bước đăng trình
Nước non loạn lạc, chiến chinh ngút ngàn
Dãi dầu vạn nẻo quan san
Rày đây mai đó gian nan tang bồng
Xuyên rừng, vượt núi, băng sông
Gót chân hồ thỉ long đong phương trời
Đành quên thề ước chung đôi
Trách chi người đã hững hờ tơ duyên
Tạ từ khoác áo chinh yên
Để thương để nhớ triền miên ngập lòng
Canh thâu chiếc bóng cô phòng
Có người em gái chờ mong đêm ngày
Ngậm ngùi giây phút chia tay
Người đi ôm nỗi đắng cay miên trường
Còn người ở lại sầu thương
Dặm ngàn cách biệt, bước đường tái tê
Chân trời diệu vợi sơn khê
Gió sương mờ mịt, lối về mù khơi
Mẹ già khắc khoải trông chờ
Bên thềm dõi ngóng bóng người con yêu

Phố phường hiu quạnh tiêu điều
Vắng anh chốn cũ đường chiều bơ vơ
Anh đi chiến dịch xa vời
Niềm tin chiến thắng rạng ngời trong tim
Ngày về đất nước quang vinh
Muôn hoa đua thắm đậm tình quê hương
Tình ta sẽ hết đau thương
Cùng nhau dệt nốt tơ duyên trọn đời.

9. TƯỞNG NHỚ NGƯỜI CHIẾN SĨ VNCH

Cứ mỗi độ tháng tư về tan tác
Lại thấy lòng man mác nỗi buồn rơi
Tháng tư đen tức tưởi ngày ba mươi
Niềm đau xót quê hương giờ ly biệt
Sầu chất ngất, tháng ngày bao nuối tiếc
Thương nhớ những người vị quốc vong thân
Vì chính nghĩa quốc gia, vì nước, vì dân
Tuổi thanh xuân hiến dâng cho đại cuộc
Lãnh gươm thiêng, khoác chiến bào cất bước
Cùng ra đi theo tiếng gọi non sông
Dẫu gian nan cách mấy chẳng sờn lòng
Quyết chiến đấu trước nguy vong cộng sản
Chí nam nhi luôn quật cường, hùng tráng
Bảo vệ quê cha xứng đáng lời nguyền
Kiếp chinh nhân hồ hải khắp mọi miền
Chung góp sức dựng cờ thiêng đất mẹ
Từ giã nếp thư sinh, đời trai trẻ
Đem máu xương san sẻ cuộc bể dâu
Dù hiểm nguy nạn binh lửa dãi dầu
Luôn bền gan trước đạn thù oan nghiệt
Họ là những người trai hùng nước Việt
Nguyện quyên sinh tuẫn tiết với giang san
Treo tánh mạng trên đầu súng mong manh
Gót giày sô trải rừng xanh nước độc
Tấm pon–chô che chiều mưa gió lộng
Tiếng xung phong trong lửa đạn ngập trời
Bao chiến công hiển hách thật rạng ngời
bỗng một sớm một chiều ngậm ngùi thất thủ
Đoàn hùng binh phút chốc tan hàng, rã ngũ

Uất hận thay gãy súng, nghiệt oan đời
Đồi Charlie tan nát cánh dù rơi
An Lộc địa chôn vùi thân mãi mãi
Bao người đi có mấy khi trở lại
Hoặc trở về trên nạng gỗ, băng–ca
Đau lòng thay cho giấc mộng Kinh Kha
Đoạn trường hỡi mối tình nhà nợ nước
Đem thân mình gửi gắm cho tổ quốc
Máu đào rơi thấm ướt dải quê hương
Họ nằm xuống lòng đất mẹ đau thương
Nỗi cay đắng buông gươm trong hận tủi
Xác thân họ giờ trở về cát bụi
Nghĩa trang buồn trơ trọi nấm mồ hoang
Một lá cờ phủ kín vòng hoa tang
Để lại góa phụ vành khăn sô đơn chiếc
Người chiến sĩ vô danh ôi thương tiếc
Tuy bảng vàng công nghiệp chẳng đề tên
Nhưng muôn đời tổ quốc mãi không quên
Chiến công họ khắc ghi vào lòng dân tộc
Hồn tử sĩ đến thiên thu vẫn còn sống
Gương hy sinh chống cộng rạng sử xanh
Đốt nén hương tưởng nhớ bậc hùng anh
Lòng thành kính tri ân người chiến sĩ.

Chú thích: *Bài thơ có video, muốn xem thì bấm vào link này.*

10. TRƯỜNG CA 50 NĂM MẤT NƯỚC

Năm mươi năm dài sống đời viễn xứ
Mắt trông vời về chốn cũ đêm ngày
Mối tình quê dằn vặt nỗi đọa đày
Niềm thương nhớ mãi héo gầy thân xác

Năm mươi năm nửa đời người lưu lạc
Nửa kiếp gian truân nhuộm bạc mái đầu
Xót xa đời phiêu dạt theo bể dâu
Quặn thắt mãi một mối sầu không dứt

Năm mươi năm miệt mài khơi ký ức
Đất nước chìm trong vực thẳm oan khiên
Dân tộc oằn oại trong tù ngục triền miên

Quốc phá, gia vong, đảo điên vì cộng sản

Năm mươi năm không nguôi ngoai tâm khảm
Nhớ bao người chết thảm đáy biển khơi
Những anh hùng liệt sĩ gương sáng ngời
Những sanh linh chôn đời trong hận uất

Năm mươi năm hỏi ai còn ai mất
Bạn bè, người thân giờ ly tán bốn phương
"Nam kỳ khởi nghĩa" máu chảy, phơi xương
Giải phóng chi khiến đoạn trường, tang tóc

Năm mươi năm sống dưới ách Việt cộng
"Đồng khởi" xóa tan công lý, tự do
Toàn bánh vẽ, có đâu độc lập, ấm no
Ôi mất hết vì đám giặc Hồ bán nước.

11. TÂM TÌNH GỬI NGƯỜI THƯƠNG PHẾ BINH

Anh hỡi anh người thương phế binh
Vì yêu tổ quốc hy sinh cuộc đời
Quyết tâm gìn giữ cõi bờ
Bước đường chinh chiến anh thời dấn thân
Một lòng vì nước vì dân
Không màng nguy hiểm, gian truân, dãi dầu
Miệt mài nơi tuyến giang đầu
Biên khu hun hút, gió sâu mịt mù
Luôn bền lòng trước quân thù
Đường xa chẳng ngại, gió mưa chẳng sờn
Bạc màu nếp áo phong sương
Hành quân ròng rã, dặm trường gian lao
Hiên ngang dâng hiến máu đào
Dưới làn bom đạn, gươm đao tứ bề
Bao người đi, mấy người về
Thân trai nặng nợ lời thề núi sông
Bổn phận, danh dự vẹn toàn
Xác thân xin gửi, trọn lòng hy sinh
Kiên cường trong chốn lửa binh
Chiến công hiển hách, anh linh rạng ngời
Ngờ đâu thất thủ ngậm ngùi

Đau lòng gãy súng, tả tơi chiến bào
Đắng cay, uất hận dâng trào
Xả thân vô ích, nghẹn ngào xót xa
Chưa tròn nợ nước tình nhà
Vỡ tan giấc mộng Kinh Kha cứu đời
Giờ đây cuộc chiến tàn rồi
Éo le hoàn cảnh thiệt thòi thương binh
Trở về chẳng vẹn thân hình
Nỗi niềm ai oán vẫn hằn vết thương
Xót thay số phận đoạn trường
Cuộc đời bất hạnh sầu vương ngút ngàn
Đành mang kiếp sống bạc phần
Bẽ bàng bao nỗi nhục nhằn xác thân
Ngày về lê kiếp phế nhân
Trên đôi nạng gỗ, xe lăn não nùng
Khi xưa cầm súng oai hùng
Nay tàn binh lửa chẳng còn chân tay
Nổi trôi cuộc sống lất lây
Nhọc nhằn bươn chải hằng ngày nuôi thân
Phố phường lê lết, lầm than
Bán từng vé số gian nan lề đường
Cây gui–tar cũ hát đờn
Kiếp đời mục rã, tủi hờn biết bao
Về đâu anh hỡi về đâu
Một manh chiếu rách gầm cầu trú thân
Đầu đường, xó chợ lang thang
Ăn xin từng bữa, đói than, dãi dầu
Mảnh đời rách nát, đậm sầu
Tấm thân tàn tạ khổ đau miên trường
Tìm đâu ánh mắt đoái thương
Mở lòng chia sẻ kiếp người điêu linh
Món nợ người thương phế binh
Chân thành xin gửi tâm tình biết ơn.

12. TƯỞNG NHỚ LIỆT SĨ TRẦN VĂN BÁ

Trần văn Bá, người con yêu đất nước
Đấng anh hùng vì tổ quốc hiến thân
Sông núi ngàn năm ghi khắc công ơn
Bia đá muôn đời vinh danh hiển hách
Gương sáng của anh lưu truyền sử sách
Dâng trọn cuộc đời, còn mất sá chi
Vì quê hương anh cất bước ra đi
Lặng lẽ không lời biệt ly, từ giã
Nợ tang bồng anh quyết lòng phải trả
Chuyện tử sinh xem nhẹ tựa lông hồng
Đem máu xương dâng hiến cho núi sông
Trở về chiến đấu ngay trong lòng đất mẹ
Theo tiếng gọi, hy sinh đời trai trẻ
Bỏ lại sau lưng sự nghiệp, công danh
Vào chốn chiến khu hiên ngang đấu tranh
Nếm mùi kham khổ, gian nan khôn xiết
Thật không may anh sa vòng oan nghiệt
Rồi bị đem hành quyết thật dã man
Giấc mộng Kinh Kha đành dứt dở dang
Thù sâu chưa trả muôn vàn thương tiếc
Đau xót thay cái chết thật oanh liệt
Như Nguyễn Thái Học, hào kiệt vong thân
Tuy không thành công nhưng cũng thành nhân
Gương anh dũng luôn ân cần ghi nhớ
Như ngọn đuốc rạng ngời tỏa rực rỡ
Anh soi đường thế hê trẻ mai sau
Hun đúc ý chí, tương lai mưu cầu

Tiếp tục hoài bão cùng nhau dấn bước
Diệt cộng bạo tàn, giải cứu đất nước
Nơi suối vàng anh toại nguyện muôn phần
Chỉ mong sao được nhìn thấy quê hương
Tìm được lại một mùa Xuân vĩnh cửu.

Chú thích: *Để tưởng nhớ người bạn mà tôi từng có dịp hoạt đông chung ở Tổng Hội Sinh Viên VN Paris khi xưa.*

13. TỘI ÁC CỦA BẮC CỘNG TỪ KHI CHIẾM MIỀN NAM

Quê hương tôi điêu linh vì Bắc cộng
Tháng tư 75 vào chiếm đóng miền Nam
Rước Nga, Tàu về giày xéo giang san
Quê cha, đất tổ ngổn ngang trong lửa loạn
Dân Việt chôn đời nơi đáy sâu vực thẳm
Quằn quại dưới gót lũ cộng sản bạo tàn
Ôi ngày nghiệt oan, đen tối phũ phàng
Núi sông bỗng ngập tràn màu tang tóc
Binh lửa thảm sầu, chiến tranh tàn khốc
Trận địa tử sĩ thịt nát, thây phơi
Bao trai hùng xả thân diệt cộng nô
Đem xương máu dâng đời cho đại cuộc
Giải phóng chi khiến tan hoang đất nước
Độc hại thay bọn cầm thú, sói lang
Gieo rắc đau thương, uất hận ngút ngàn
Chúng đến đâu cũng điêu tàn, ai oán
Ôi mất hết vì đám ác gian bác đảng
Toàn bánh vẽ, có đâu độc lập, ấm no
"Đồng Khởi" vùng lên xóa hết Tự Do
"Nam Kỳ Khởi Nghĩa" mất toi Công Lý
Sài Gòn hận căm vì quân cộng phỉ
Bị thay bởi tên giặc bán nước, buôn dân
Vùng kinh tế mới lê kiếp sống lầm than
Đất đai, của cải chúng ngang tàng cưỡng đoạt
Ôi địa ngục trần gian dưới ách cộng sản
Rên xiết, oằn oại trong ngục thất oan khiên
Học tập cải tạo, thù hận triền miên
Chế độ XHCN thật đảo điên, nghiệt ngã
Máu lệ tuôn rơi, xác thân đày đọa
Biết bao sanh linh gục ngã thảm thương

Dân chúng dứt lòng lìa bỏ quê hương
Lánh xa loài quỷ dữ tìm đường tỵ nạn
Vượt biển, băng rừng hiểm nguy tánh mạng
Gần triệu người chết thảm đáy biển khơi
Bão tố bủa giăng tơi tả kiếp người
Tội ác Việt cộng ngàn đời đáng nguyền rủa.

14. ĐỪNG TƯỞNG VIỆT CỘNG...

Đừng tưởng Việt cộng thương dân
Suốt đời chỉ sống trong quần... chúng ta
Miệng thời khoác lác điêu ngoa
Gọi dân là chủ, chúng là tớ thôi
Thật ra thống trị không ngơi
Tham tàn, bạo ngược trên ngôi lộng hành
Ăn trên ngồi trước ngon lành
Cướp của, chiếm đất dân oan tiêu đời
Tham nhũng, hối lộ thảnh thơi
"Lột quần" [1], "rắm thối" [2] tả tơi, khốn cùng
Xuống Hố Cả Nước [3] không ngừng
Xuống Hàng Chó Ngựa [3] cùng chung kiếp nàn
Ôi thôi một lũ ác gian
Xã hội chủ nghĩa gian nan não nề.

***

Đừng tưởng Việt cộng thương quê
Tự do, độc lập nguyện thề đấu tranh
Đuổi Pháp, đánh Mỹ tan tành
Bác đảng yêu nước, vinh danh tuyệt vời
Xạo Hết Chỗ Nói [3] hỡi ơi
Buôn dân bán nước rạng ngời đảng ta
Cúi đầu quỵ lụy Tàu Nga
Chủ quyền đất nước, sơn hà xá chi
Giờ chạy theo Mỹ cực kỳ
Đu dây chẳng thẹn chỉ vì đô–la
Việt kiều khúc ruột thiết tha
Khi xưa chửi rủa nay là cứu tinh
Ngàn năm Việt cộng đừng tin
Xâm Hại Cả Nước [3] hiện hình quỷ ma.

Chú thích:

[1] *"Lột quần" viết tắt theo kiểu VC = bóc lột quần chúng*
[2] *"Rắm thối" = rối rắm và thối nát*
[3] *Những câu có XHCN viết hoa muốn nói Xã Hội Chủ Nghĩa.*

15. ĐỊNH NGHĨA XÃ HỘI CHỮ NGHĨA

Xã Hội Chủ Nghĩa, Xếp Hàng Cả Ngày
Xực Hết Cơm Nhai, Xiết Hoài Chẳng Nới
Xấu Hết Chỗ Nói, Xã Hội Cộng Nô
Xơi Hoài Củ Ngô, Xã Hội Cực Nhọc
Xã Hội Cán Ngốc, Xưởng Hết Công Nhân
Xiềng Hết Cừu Nhân, Xích Họng Chắc Nịt
Xúi Hại Con Nít, Xiết Hết Cửa Nhà
Xin Hàng Cộng Nga, Xã Hội Cám Nhục
Xã Hội Cai Ngục, Xã Hội Cực Nghèo
Xã Hội Chúa Ngu, Xóa Hết Chữ Nghĩa
Xã Hội Công Nợ, Xã Hội Cạo Nồi
Xấu Hổ Cả Nòi, Xã Hội Càng Ngược
Xuống Hố Cả Nước, Xiết Họng Cả Nòi
Xô Hết Con Người, Xuống Hàng Chó Ngựa
XIN HÃY CỨU NẠNG, XIN HÃY CỨU NGUY
XIN HÃY CỨU NÒI, XIN HÃY CỨU NƯỚC.

16. ĐỪNG TIN V.C. HÔ HÀO HÒA HỢP HÒA GIẢI

30–04 Việt cộng lại bắt đầu rục rịch
Mưu toan mang trò cũ rích ra xài
Màn hòa hợp hòa giải rất là khôi hài
Nhằm gạt gẫm những ai vẫn ngu xuẩn
Chúng gọi hãy quên chuỗi ngày tủi hận
Quên đi quá khứ dĩ vãng đau thương
Quên quãng đời đen tối thật khốn cùng
Quên kiếp sống lao lung vùng kinh tế mới
Quên nhà cửa, đất đai bị cưỡng đoạt
Quên của cải bị vơ vét hăng say
Quên trại cải tạo địa ngục trần ai

Quên những nơi giam cầm thẳng tay tra tấn
Quên thái độ căm hờn trả thù tàn nhẫn
Quên được sao ngày quốc hận tang thương
Chạy giặc xác thây phơi khắp nẻo đường
Giải phóng đâu chỉ thấy đoạn trường, tan nát
Người thân chia lìa, gia đình ly tán
Vì tự do bao hung hãn cũng liều thân
Vượt biển khơi chết thảm lòng đại dương
Lê kiếp sống ly hương muôn phần ai oán
Chúng bảo bao năm rồi mà còn than vãn
Chửi rủa cả nửa thế kỷ chưa chán hay sao
Đừng khơi mãi vết thương gợi đớn đau
Có nhớ nhung thì mau mau về nước
Kiều bào hỡi giờ là chùm khế ngọt
Hãy cùng nhau đắp xây tổ quốc thân yêu
Không ngớt tuyên truyền khoác lác đủ điều
Để dụ khị đám Việt kiều yêu nước
Toàn những lời đường mật, mỹ miều, láo xược
Làm sao tin được lũ cộng sản gian manh
Hãy mở mắt nhìn kỹ những gì chúng làm
Nhất là tên Tô Lâm trùm công an độc ác
Không ngớt bắt bớ, giam cầm đàn áp
"Nghề của chàng" chỉ xài ù cạc luật rừng
Tự do, công lý, nhân quyền tiêu tùng
Hút máu dân lành, tột cùng tham nhũng
Đám chóp bu cứ lộng hành thao túng
Ngày nào chúng chưa dẹp cái đảng độc tài
Không thả hết thành phần chống đối bị tù đày
Vẫn diễn binh ăn mừng ngày 30–04 hận tủi
Vẫn huênh hoang đánh tan quân Mỹ Ngụy
Để rồi đi luồn cúi quan thầy Tàu Nga
Rước giặc về dày xéo mồ mả ông cha
Bỏ phế nghĩa trang Biên Hòa hoang dã
Đối xử thương phế binh thật nghiệt ngã
Âm mưu khống chế tôn giáo, tu hành
Lập lừa bao che đám sư hổ mang quốc doanh
Ngoan cố vinh danh chủ nghĩa xã hội
Thì đừng mong gì chúng sẽ thay đổi
Hứa hẹn hòa giải chót lưỡi đầu môi
Chỉ là cái bẫy của đám cò mồi
Trò bỉ ổi để chiêu hồi Việt kiều ngây thơ cụ
Không thể nào sống chung với loài ác thú
Lòng dạ tiểu nhân một lũ sói lang

Nghe lời chúng chỉ rước hại vào thân
Đừng bao giờ mắc mưu với chiêu bài toàn dân hòa hợp.

17. ĐÔI LỜI GỬI ĐỒNG HƯƠNG TỴ NẠN

Chúng ta ghét búa liềm cộng sản
Bỏ gia đình bè bạn ra đi
Trăm ngàn khổ cực gian nguy
Mười phần chết chín cũng vì tự do
Nay đã được người cho tỵ nạn
Ở Hoa Kỳ, Nhật Bản, Tây Âu
Hoặc Gia Nã Đại, Úc Châu
Có còn nhớ đến nỗi sầu quê hương

Còn đâu nữa mảnh vườn yêu quý
Cùng căn nhà cũ kỹ năm xưa
Hàng cau, bụi chuối, khóm dừa
Trải bao nắng sớm, chiều mưa mặn nồng
Còn đâu những sáng hồng nắng rọi
Cùng những đêm trăng dõi đầu ghềnh
Sông hồ, kênh rạch mông mênh
Ruộng đồng lúa chín ngát niềm yêu thương

Nhớ cha mẹ trăm đường vất vả
Tuổi đã già như lá mùa thu
Tương lai đen tối, mịt mù
Khóc thương vận nước, ngậm ngùi tấm thân
Trại cải tạo ngút ngàn thù hận
Dưới gông cùm cộng sản đọa đày
Điêu linh kiếp sống vũng lầy
Vùng kinh tế mới đêm ngày héo hon
Trong gia đình người còn, người mất
Phải chia ly tản mát khắp nơi
Của cải bị cướp tơi bời
Nhà cửa chiếm đoạt tả tơi kiếp người
Ôi thảm cảnh lệ rơi, máu đổ
"Giải phóng" chi thống khổ quá chừng
Tù ngục, áp bức không ngừng
Đấu tranh giai cấp, thà hồng hơn chuyên
Muốn nhồi sọ, liên miên học tập

Bắt tung hô Các–Mác, bác Hồ
Chạy theo chủ thuyết tam vô
Rước giặc giày xéo cơ đồ nước Nam
Cũng vì lũ Việt gian bán nước
Khiến quê hương tang tóc, thảm sầu
Tuy sống xứ người đã lâu
Đừng quên thảm trạng thương đau ngày nào
Đừng quên Việt cộng kẻ thù tàn ác
Luôn dối gian, khoác lác đêm ngày
Giả vờ cởi mở, đổi thay
Dụ quên chuyện cũ về ngay quê nhà
Ôi núm ruột thiết tha hải ngoại
Hãy mau mau nối lại tình quê
Chớ nghe lời chúng mà về
Đem tiền vui thú, thỏa thuê đêm ngày
Chỉ giúp chúng độc tài mãi mãi
Mặc người dân khổ ải hay sao
Tình non nước, nghĩa đồng bào
Đừng vì hưởng thụ, khổ đau giống nòi.

18. HỌ LÀ AI?

Họ là ai một số kiều bào ty nạn
Qua xứ người để thoát nạn cộng nô
Vì tự do hay vì muốn ấm no
Mà dối trá, lọc lừa cả thế giới
Nhớ ngày nào họ liều thân chẳng sợ
Vượt biển, băng rừng bao nỗi gian truân
Cướp bóc, hãm hiếp nguy hiểm mọi phần
Biết bao người đã vùi thân nơi đáy biển

Tôi đã thấy khi họ đặt chân đến bến
Thân tàn ma dại nhưng thoát chết thật đáng mừng
Miệng không ngớt thóa mạ, chẳng đội trời chung
Thề quyết không quay về sống cùng loài cộng sản

Nghe họ kể thật kinh hoàng, khiếp đảm
Cộng phỉ vào gây kiếp nạn, đau thương
Giải phóng chi khiến tang tóc, đoạn trường
Cửa nhà mất, lùa đi vùng kinh tế mới

Thời bao cấp, địa ngục trần gian rộng mở
Độc ác, thù hằn, trại cải tạo hận đầy
Cột đèn có chân cũng còn phải chạy dài
Họ chửi rủa những ngày đầu ôi rả rích

Có ngờ đâu mới ngồi chưa nóng đ...
Đã vội quên bao lời hứa, thề nguyền
Ngẫm thói đời, đạo lý thật đảo điên
Giờ mới rõ họ vượt biên vì kinh tế
Chính trị chẳng màng, chỉ lo sinh kế
Giở trò khóc than để dễ bịp lừa
Được trợ cấp, cơm no ấm cật, dư thừa
An thân, khỏe ru vẫn chưa vừa ý
Có tiền, ngồi không, giờ sanh tật muốn du hí
Rủ nhau về ăn chơi mút chỉ, hằng hà
Viện cớ lăng nhăng vì thương nhớ quê nhà
Thăm mồ mả mẹ cha cùng tiên tổ
Ai bảo khi xưa chạy muôn ngàn gian khổ
Giờ huênh hoang như quan trạng trở về làng
Vung vít ăn xài, vênh váo khoe khoang
Rửng mỡ động cỡn, các "Yamaham" thỏa thích
Chửi cho đã rồi bây giờ cúi đầu im thin thít
Chẳng dám ho hen sợ ViCi thịt ngay
Còn đi nuôi béo lũ lang sói, ăn mày
Để chúng tiếp tục đọa đày dân tộc
Chúng trơ trẽn đi vuốt ve đám "vịt kiều" ngu ngốc
Mà khi xưa hằng gọi phản động, việt gian
Nhưng nay lại là khúc ruột dặm ngàn
Ôi tráo trở không ai bằng cộng sản
Chỉ có những người xấu xa, vô cảm
Chẳng những về chơi đình đám, nhởn nhơ
Lại còn khoe, quảng cáo kiểu cò mồi
Nỡ đi làm lợi cho kẻ thù Việt cộng
Đất nước ơi còn đâu tình dân tộc
Để giờ này ai chết sống mặc ai
Xót xa thay bởi một nhóm vô loài
Nối giáo giúp giặc thêm độc tài, tàn ác
Thế thái nhân tình ôi thấy mà ngao ngán!

Chú thích: Thật ra có nhớ nhà, nhớ người thân thuộc,
lâu lâu đi về thì cũng còn châm chế,
nhưng có một số Việt kiều tỵ nạn loại chỉ vì kinh tế,
cứ đi về như đi chợ mà sau khi về lại còn đi ra khoe khoang,

quảng cáo thành tích của bọn V.C.

19. ĐAU LÒNG THAY VỚI VIỆT KIỀU TỴ NẠN

Cứ mỗi độ tháng tư về buồn man mác
Nghĩ đến quê hương bao kiếp nạn không may
Bởi bọn Bắc cộng xâm chiếm, đọa đày
Còn thêm một số Việt kiều góp tay nuôi béo
Nhớ khi xưa họ cứ than leo lẻo
Vì tự do phải bỏ xứ liều thân
Bao xác người nơi biển cả hiến dâng
Gia đình ly tán thật muôn phần ai oán
Chửi tơi bời bọn sát nhân cộng sản
Nhưng lòi ra chỉ một đám mạo danh
Vì sinh kế mà dối trá nỡ đành
Ôi xấu xí, gian manh sao kể xiết
Làm nhơ nhuốc tiếng tăm người dân Việt
Được xứ người tha thiết mở rộng tấm lòng
Lãnh trợ cấp, an sinh vui sống thong dong
Tiền bạc rủng rỉnh ngồi không rồi quên hết
Quên lời thề không sống cùng cộng nô quyết liệt
Giờ phủi tay, rủ nhau về thăm nước Việt thân yêu
Viện lý do vì thương nhớ đủ điều
Thật xứng đáng tên "Việt kiều yêu nước"
Chùm khế ngọt hải ngoại giờ là núm ruột
Mà khi xưa Việt cộng gọi phản quốc, việt gian
Vác mặt hồi hương như quan trạng về làng
Lượng kiều hối cứ miên man tăng trưởng
Chính kẻ thù mà lại đi nuôi dưỡng
Đem tiền về thỏa tình thụ hưởng ăn chơi
Mặc dân gian rên xiết cứ làm ngơ
Họ nhắm mắt lo nhởn nhơ, vui sống
Không còn nhớ những nỗi đoạn trường tang tóc
Những trại cải tạo, địa ngục trần gian
Những vùng kinh tế mới lao lực, lầm than
Những thương phế binh với xác thân tàn tạ
Những nghĩa trang đầy nấm mồ hoang dã
Những chiến sĩ đã dâng hiến máu xương
Những dân lành chạy giặc thây phơi ngập đường
Nay thành vô nghĩa, chẳng còn gì để nhớ

Mỗi dịp Tết nhất lũ lượt về như đi chợ
Mặc cán bộ, công an tráo trở vòi tiền
Chỉ biết ngậm miệng, cúi đầu ươn hèn
Sợ Việt cộng chẳng dám ho hen, cự nự
Kéo nhau thăm những nơi chúng chiêu dụ
Những nơi kinh tởm như lăng Bác, địa đạo Củ Chi
Còn ngợi khen nước nhà đổi mới cực kỳ
Biệt thự, khách sạn nguy nga, giàu sụ
Đầy dẫy những quán hàng, gái tơ thật quyến rũ
Chốn địa đàng lạc thú rất đê mê
Khiến các "yamaham" khoái chí, hả hê
Không ngớt quảng cáo thỏa thê du ngoạn
Quả đáng nguyền rủa đám Việt kiều tỵ nạn
Nối giáo cho bọn cộng sản độc ác chuyên quyền
Đất nước chìm trong oan nghiệt triền miên
Thế thái nhân tình ôi đảo điên ngao ngán.

20. ÔI ĐỘC LẬP TỰ DO!

Không gì quý hơn độc lập tự do
Hãy nghe bác đảng hét với hò
Buôn dân đền đáp ơn tôi tớ
Bán nước vinh danh nghĩa thầy trò
Chiến tuyến "ngụy quân" can trường giữ
Biên thùy nô cộng nỡ đành cho
Phản bội tổ tiên, quên nòi giống
Cộng sản cha con rặt một lò.

***

Không gì quý hơn độc lập tự do
Đừng tin Việt cộng nói, diễn trò
Đánh Mỹ, đuổi Tây nào tưởng bở
Theo Nga, thờ chệt thiệt thòi to
Xuống Hàng Chó Ngựa không cơm áo
Xâm Hại Con Người chẳng ấm no
Giải phóng nhân dân thành "phỏng dái"
Lịch sử nhơ danh đám cáo hồ.

21. CHỬI CHA GIẶC HỒ

Trần đời có một không hai
Lai sanh ác quỷ, quái thai họ Hồ
Vì Bác ruộng cạn, đồng khô
Dân nghèo chỉ biết bo bo, củ mì
Giáo dục nhồi sọ ngu si
Công nhân hốt rác, cu li suốt đời
"Vinh quang lao động" hỡi ơi
Chế độ bao cấp tả tơi kiếp người
Bác gây tội ác tày trời
Cải cách ruộng đất tuân lời Nga Xô
Bắt dân đấu tố tơi bơi
Tố cha, tố mẹ ngàn đời bất nhân
Còn đem xương máu người dân
Để đi đánh mướn, hiến dâng quan thầy
Suốt đời Bác làm tay sai
Chỉ giỏi đàn áp, đọa đày dân oan
Ngục tù cải tạo ngập tràn
Trả thù tàn ác, bắt giam không ngừng
Vùng kinh tế mới đau thương
Bộ đội cướp bóc nhiễu nhương xóm làng
Cán ngố trịch thượng, ngang tàng
Tham nhũng, hối lộ, gian tham hằng hà
Rắp tâm cưỡng đoạt cửa nhà
Mánh mung chiếm đất, dân ra ngủ đường

Bác đi làm đĩ tứ phương
Hèn hạ quỵ lụy trước phường Tàu Nga
Dày xéo mồ mả ông cha
Đất đai tiên tổ, sơn hà hiến dâng

Ai là ngụy quyền, ngụy quân
Bác đảng chuyên chế chẳng cần bầu ra
Đánh Pháp, đuổi Mỹ điêu ngoa
Giờ thì ca tụng đô–la thỏa tình
Nâng bi "giặc Mỹ" hết mình
Cúi lòn chẳng thẹn, ăn xin chẳng tày
Bác là chúa tể dâm tà
Háo sắc vô độ đàn bà tởn luôn
Cháu ngoan Bác khoái ôm hôn

Trẻ thơ nhi đồng mặt mũi tái xanh
Cứ áp râu xồm dài ngoằn
Đòi cháu "ủng hộ", lăng nhăng mọi bề
Bác già nhưng có máu dê
Thấy gái là muốn thỏa thuê lợn lòng
Miệng thì khoác lác, lòng vòng
Vì dân kham khổ,kiên trường độc thân
Bác sống như loài sói lang
Xào huyệt Pác–Pó trong hang thập thò
Chị em bộ đội tò mò
Muốn vào chiêm ngưỡng Bác thời bợ ngay
Thị Xuân, Thị Lạc, Minh Khai
Năm thê, bảy thiếp cứ thay dài dài
Vợ người cướp đoạt thẳng tay
Bác bị ám hoài bởi chiếc lá đa
Hộ lý túc trực hằng hà
Bắt ép phục vụ, chửi cha Ác Hồ!

22. CHÁU NGOAN BÁC HỒ

Em là cô bé Việt Nam
Không bao giờ muốn cháu ngoan bác Hồ
Bác Hồ, ruộng cạn đồng khô
Bác Hồ, hết gạo ăn trơ củ mì
Bác Hồ, giáo dục ngu si
Bác Hồ, hốt rác, cu li suốt đời
Bác Hồ, tù ngục khắp nơi
Bác Hồ, chết chóc, thây phơi chiến trường
Bác Hồ, ác quỷ Đông Dương
Bác Hồ, đầy tớ cho phường Tàu Nga
Bác Hồ, lừa bịp dân ta
Bác Hồ, "kinh tế mới" ra nằm đường
Bác Hồ, cán ngố nhiễu nhương
Bác Hồ, bộ đội toàn phường ốm o
Bác Hồ, dân đói đảng no
Bác Hồ, khoác lác một lò lưu manh
Bác Hồ, bán nước buôn dân
Bác Hồ, luôn sống trong quần... chúng ta
Bác Hồ, chúa tể dâm tà
Cháu ngoan chào đón chửi cha bác Hồ.

23. TRỌNG ĐI LÂM ĐẾN

Ô hô Trọng lú thác rồi
Nối gót theo Bác, rồi đời ác gian
Bao nhiêu tham vọng tiêu tan
Giấc mộng bá chủ đành mang tuyền đài
Tưởng đâu độc diễn lâu dài
Tóm thâu quyền bính, trên ngai trụ trì
Bí thư ba bận xá chi
Theo gương tên Tập [1] trị vì một tay
Phải lo củng cố hăng say
Chế độ đảng trị không ai sánh bằng
Trao quyền cho đám công an
Mặc tình thao túng, dân oan kinh hoàng
Đất đai cướp đoạt bạo tàn
Đồng Tâm, Hưng Lộc, Văn Giang tiêu tùng
Đàn áp, bắt bớ không ngừng
Thành phần chống đối cũng chung số phần
Tham nhũng dính hết mọi tầng
Từ trên xuống dưới chia phần giàu to
Mị dân hắn lại diễn trò
Giả bộ trong sạch, đốt lò tham quan
Phe cánh Ba Dũng [2] mưu toan
Bị thanh trừng hết, hoàn toàn an ninh
Dân thời sống cảnh điêu linh
Đại gia tỷ phú giàu kinh, bất thường
Việt Á, Thịnh Phát nhiễu nhương
"Chuyến bay giải cứu", một phường bất nhân
Giáo dục, y tế, thuế quan
Khuyến khích hối lộ, gian tham tận cùng
Còn chơi chính sách lưng chừng
Đu dây tráo trở, mánh mung, màu mè
Ngoại giao theo kiểu cây tre
Nghiêng nghiêng ngả ngả, chẳng phe phái nào
Miệng thì cứ giỏi hô hào
Đánh cho Mỹ cút, ngụy nhào vinh quang
Thế mà nhục nhã chẳng màng
Chạy theo cầu cứu tiền vàng đô la
Tuy nhiên vẫn sợ Trung Hoa

Chúng mà nổi giận, đảng ta chẳng còn
Xá chi chủ quyền nước non
Biển đông, hải đảo cúi lòn hiến dâng
Tuy rằng tính toán mọi phần
Trọng ta nào ngỡ dọn bàn cho Tô
Tên này cũng loại côn đồ
đã mang tai tiếng là "Tô thịt bò" [3]
Tham vọng hắn rất là to
Còn hơn Trọng lú, giở trò độc tôn
Chóp bu trong đảng kinh hồn
Hồ sơ tham nhũng quy dồn một tay
Tên nào hó hé giành ngai
Hắn thời lật tẩy, chơi ngay toi đời
Chớ nên hồ hởi nhất thời
Bè lũ Việt cộng, giặc Hồ như nhau
Trọng đi, Tô đến đằng sau
Xuống Hố Cả Nước, khổ đau suốt đời.

Chú thích:

[1] *Tập Cận Bình, lãnh đạo T.C.*
[2] *Nguyễn Tấn Dũng bị Trọng lật*
[3] *Tô Lâm được mệnh danh như vậy vì hắn ta khi qua Anh chơi sang ăn thịt bò dát vàng.*

24. ÔI TIẾNG VIỆT CỘNG

Tiếng Việt ngày nay đã hỏng rồi
Bởi bọn Việt cộng "khỉ lên ngôi"
Tiếng man di mọi rợ từ rừng rú
Đem về lũng đoạn tiếng nước tôi

Ôi chữ quốc ngữ tự ngàn năm
Nay bỗng biến thành thứ lai căng
Cũng đám cộng nô loài thất học
Đi thay thế bằng tiếng ngoại bang

Một bọn ngu ngốc lại tưởng hay
Bày đặt ta đây cứ đêm ngày
Xài chữ ngoại lai cho ra vẻ
Văn chương hổ lốn thật chướng tai

Đầu Ngô mình Sở chẳng ra đâu
Tiếng Việt, Pháp, Anh loạn xà ngầu
Thùng rỗng kêu to lòi cái dốt
Ba xí ba tú muốn điên đầu

Tưởng đâu chúng không thích tiếng Tàu
Không dùng chữ Hán, chẳng thèm đâu
Đi xài "Nhà ị", "Cục", "Xưởng đẻ"
Bình dân giáo dục thấy phát rầu

Đầu óc bọn chúng thiệt oái oăm
Hay lật ngược chữ, tưởng ngon lành
"Sản sinh" thì xài thay Sinh sản
Quang cảnh không dùng lại "Cảnh quan"

Văn phạm lắc léo, đám quái thai
Y dài, I ngắn cứ đổi hoài
"Bánh mỳ", "Bác sỹ" thay I ngắn
"Nước Mĩ", "Kì cục" thế Y dài

Lại thêm xài chữ rất lố lăng
"Đít–cua" [1], "Cặc–tơ" [2] quá tục tằn
"Khóa môi", Bú mồm" [3] ôi kinh tởm
Thô lỗ, sỗ sàng chẳng ai bằng

Dị hợm đến thế vẫn chưa xong
Còn đi ngắt chữ tránh dài dòng
Nào "Đầm", "Bang", "Tuyển", "Phí" rồi "Điện" [4]
Chẳng biết nghĩa gì, thiếu sáng trong

Bắc kỳ hai nút, đám ngoại xâm
Du nhập đủ chữ hằm bà lằng
Nào "Ô–tô", "Gu", "Boa" đến "Nude" [5]
Toàn tiếng tây u thật nhố nhăng

Riết rồi có đám dân miền Nam
Cũng chạy theo bắt chước cho bằng
"Tham quan","Vận động viên","Vắc xin" [6] giờ nhan nhản
Tếng Việt trước 75 chóng tiêu tan

Buồn thay tiếng Việt của tôi ơi
Thi văn phong phú thật tuyệt vời
Bắc Cộng xâm lăng đành hủy hoại

Mất nước, văn hóa cũng tàn thôi.

Chú thích:

[1] *Diễn văn (discours)*
[2] *T.T. Carter*
[3] *Hôn miệng*
[4] *Đây là chữ đầy đủ: Áo đầm, Tiểu bang, Hội tuyển, Chi phí, Gọi điện thoại*
[5] *Đây là chữ Việt thuần túy: Xe hơi (auto), Sở thích (goût), Tiền thưởng (pourboire), Khỏa thân (nu)*
[6] *Đây là chữ dùng trước 75: Viếng thăm, Lực sĩ, Chủng ngừa.*

25. CA DAO VỀ VIỆT CỘNG

Trăm năm trong cõi người ta
Lai sanh một lũ tà ma, ngông cuồng
Việt cộng gian ác khôn cùng
Bác đảng lừa gạt, mánh mung không ngừng.

***

Hôm qua đảng hứa thẳng thừng:
"Cái kim sợi chỉ, đảng không tơ hào"
Hôm nay quân cướp ập vào
Cái kim để lại, bạc vàng thì rinh
Dân lành trố mắt ra nhìn
"Hôm qua thế ấy, hôm nay thế này"
đảng rằng: "đảng có láo đâu
Vàng bạc có giá, báu gì cái kim?"

***

Ngày đi đảng gọi Việt gian
Ngày về đảng lại chuyển sang Việt kiều
Chưa đi phản động trăm chiều
Đi rồi thành khúc ruột yêu ngàn trùng
Trốn đi đảng bắt đến cùng
Trở về mời gọi, săn lùng Đô–la
Đảng ta ân đức bao la
Làm chúa thằng đểu, làm cha thằng lừa.

***

Việt Minh, Việt cộng, Việt kiều
Trong ba Việt ấy, đảng yêu Việt nào?
Việt Minh giờ chẳng còn bao
Việt cộng đói khát xanh xao, gầy còm
Việt Kiều thì rất là xôm
Đảng yêu, đảng quý, đảng ôm hôn liền
Đảng ta là đảng tham tiền
"Đa lô" (Đô–la) thì được, đa nguyên thì đừng.

***

Tiếc thay cây quế giữa rừng
Để cho đám mọi Đài (Đài Loan), Trung (Trung Cộng) nó dìm
Tìm em như thể tìm chim
Chim bay biển Bắc, anh tìm biển Đông
Tìm chi cho phải mất công
Xứ người no ấm em dông mất rồi.

***

Ngày xưa chửi Mỹ tơi bời
Ngày nay nịnh Mỹ gấp mười lần xưa
Ngày xưa đánh Mỹ không chừa
Ngày nay con cái lại lùa sang đây
Ngày xưa Mỹ xấu, đảng hay
Ngày nay đảng ngửa hai tay cúi lòn.

***

Lương chồng, lương vợ, lương con
Đi ba buổi chợ chỉ còn lương tâm
Lương tâm đem chặt ra hầm
Với rau muống luộc khen thầm là ngon.

***

Công chức lương lãnh ba đồng
Làm sao sống nổi mà không đi thồ
Thầy thì phải đạp xích lô
Cô giáo phải bán bia ôm nhọc nhằn.

***

Có áo mà chẳng có quần
Lấy gì hạnh phúc hỡi dân cụ Hồ
Một năm hai thước vải thô
Nếu đem may áo râu Hồ ló ra
May quần thì hở vú à?
Chị em thiếu vải thi nhau lõa lồ

Từ khi ta có giặc Hồ
Làm cho điêu đứng cơ đồ Việt Nam
Miệng thời cứ nói thương dân
Bác luôn sống mãi trong quần... chúng ta!

***

Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa
Đồ đạc bán trước, cửa nhà bán sau
Bữa cơm chỉ độn mắm, rau
"Cá rô cây" bày tưởng đâu thịt thà
Gian lao tay cấy, tay cầy
Chế độ bao cấp đọa đày ốm o
Bác rằng chẳng có chi lo
Hăng say lao động chờ ngày quang vinh.

***

Văn Đồng, Lê Duẩn, Trường Chinh
Vì ba thằng ấy, dân mình long đong
Ai sinh thằng Sắt, thằng Đồng
Em đã mất chồng, mất cả thằng cu
Ai sinh thằng Khú, thằng Khu (Trường Chinh)
Đấu tố cha mẹ, bỏ tù toàn dân
Ai sinh thằng Duẩn, thằng Duân
Cơm ăn chẳng có, áo quần cũng không.

***

Tiên sư Việt cộng buôn dân
Còn đi bán cả giang san nước nhà
Biển Đông Hoàng Sa, Trường Sa
Đảng ta dâng cúng cho ba thằng Tàu
Công lao xương máu thuở nào
Biên cương còn mất, nghẹn ngào đắng cay.

***

Bác Hồ thuở nhỏ bồi Tây
Đến già bác lại đu dây Nga Tàu
Nâng bi cụ Mác, cụ Mao
Rước bọn Nga Tàu dày xéo quê hương
Bác đi làm đĩ tứ phương
Sự nghiệp cách mạng cúi lòn là vua.

***

Bắt trồng mà chẳng thu mua
Tại sao đảng nỡ dối lừa nhân dân
Tiền cầy, tiền giống, tiền phân
Một trăm thứ thuế đổ thân gầy gò
Dân đói chỉ có bo bo
Kêu trời, kêu đất, kêu Hồ gian manh
Trồng mía, trồng ớt, trồng hành
Vì nghe lời bác mà thành bể niêu
Trồng tiêu rồi lại trồng điều
Vì nghe lời đảng trơ mồm, trắng tay.

***

Thi đua làm việc bằng hai
Để cho cán bộ ăn xài, xa hoa
Thi đua làm việc bằng ba
Để cho cán bộ cất nhà gạch vôi
Dân nghèo, vợ ốm, con côi
Lãnh đạo lầu gác, xe hơi hằng hà
Ai về qua tỉnh Nam Hà
Xem lũ đầy tớ xây nhà bê tông
Tớ ơi, mày có biết không?
Chúng ông là chủ mà không có gì.

***

Phong lan, phong chức, phong bì
Trong ba thứ ấy, thứ gì quý hơn
Phong lan ngắm mãi cũng buồn
Phong chức thì phải cúi luồn vào ra
Chỉ còn cái phong thứ ba
Mở ra thơm phức, ôi choa lì xì

Thank cha, thank mẹ, thank gì
Hễ có phong bì thì chúng "thank you".

***

Vào thăm lăng bác âm u
Chị em bộ đội ngã mu (mũ) ra chào
Hôm qua da dẻ hồng hào
Mà nay bác đã cứng đơ cái đùng
Bác chết nhằm phải giờ trùng
Khiến cho đất nước khốn cùng, tang thương
Mấy đời bánh đúc có xương
Mấy đời V.C. biết thương dân mình.

Chú thích: *Đây là những câu ca dao tôi sưu tầm và sắp xếp lại.*

xin mời đọc tiếp phần 5

Nguyễn Duy Phước
nguồn: blog người phương nam

*Nguồn: Internet eMail by **kb** chuyển*

Đăng ngày thứ Hai, November 16, 2026
tkd. Khoá 10A–72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH